

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/161/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210205041
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2011:8210205041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 831 03 Bratislava, IČO: 35763469 proti žalovanému L.Š. X., E.. X.XX.XXXX, I. I., Ľ. XXX/XX, o zaplatenie 331,93 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 331,93 € s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 26.3.2010 do zaplatenia, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 15 % ročne z istiny 331,93 € od 28.6.2006 do 25.3.2010 a o zaplatenie úroku z omeškania prevyšujúceho sadzbu 9 % ročne z istiny 331,93 € od 25.3.2010 z a m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 29,- €, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca T-Mobile Slovensko, a.s. sa žalobou doručenou súdu dňa 13.7.2009 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 486,75 € s 15 % ročným úrokom z omeškania od 28.6.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že využívaním služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovaným a následným nezaplatením za tieto služby vznikla žalobcovi pohľadávka v celkovej výške 486,75 € pozostávajúca z nezaplatených poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov a nároku na zmluvnú pokutu. Žalovanému bol zaslaný aj pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr, no žalovaný na to nereagoval.

5C/161/2010-41

Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 5C/25/2010-43 zo dňa 26.5.2010 a to tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 154,82 € s úrokom z omeškania v sadzbe 6 % ročne od 28.6.2006 do zaplatenia. Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania prevyšujúceho sadzbu 6 % ročne z istiny 154,82 € ročne od 28.6.2006 do zaplatenia súd zamietol. V prevyšujúcej časti súd vec vylúčil na samostatné konanie, v ktorom má byť rozhodnuté aj o trovách celého konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2010.

Konanie vo vylúčenej veci je ďalej vedené pod sp. zn. 5C/161/2010 a predmetom konania zostal žalobou uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,93 € a prísľušenstvo pozostávajúce z 15 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 28.6.2006 do zaplatenia.

V priebehu konania (1.7.2010) došlo k zlúčeniu pôvodného žalobcu T-Mobile Slovensko, a.s. so súčasným žalobcom Slovak Telekom, a.s., ktorý sa stal univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., a z tohto dôvodu súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. ďalej pokračuje v konaní s právnym nástupcom - Slovak Telekom, a.s..

Na pojednávanie nariadené na deň 24.6.2011 sa nedostavil ani žalobca, ani žalovaný. Žalobca svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil, pojednávanie odročiť nežiadal. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 .s.p. prejednal vec v prítomnosti účastníkov, pričom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu vedeným pod sp. zn. 5C/25/2010 v ňom založených listinných dôkazov a to s obsahom zmluvy o pripojení 1536097 zo dňa 24.7.2003 a jej dodatku zo dňa 24.7.2003 s obsahom faktúr č.2053940665, 205444751654, 205464621, 2056235458, s obsahom rozsudku č.k. 5C/25/2010-43 zo dňa 26.5.2010, s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom v konaní vo vylúčenej veci a to žiadosti žalovaného o znovuzapojenie SIM karty do prevádzky po akceptácii pokusu o zmier, dodatku „Odpostenie zmluvnej pokuty „ zo dňa 30.11.2004 a ďalšími listinami nachádzajúcimi sa v spise a bol zistený tento skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení L. a z jej dodatku vyplýva, že žalobca ako obchodná spoločnosť (a.s.) uzavrel so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom predmetnú zmluvu, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spoločnosti Eurotel Bratislava a.s..

Z predložených faktúr vyplýva, že žalobca za poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému cenu, ktorej celková výška predstavovala 4.664,- Sk (154,82 €). Zároveň z faktúry č. 2064399745 vyplýva, že žalobca touto faktúrou vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 331,93 € (10.000,- Sk) s dátumom splatnosti do 27.6.2006.

Listom zo dňa 31.10.2005 označeným ako „Pokus o zmier - predsporová výzva“ žalobca vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vo výške 4.664,- Sk (154,82 €) zaplatil žalobcovi najneskôr do 15.11.2005. Zároveň v tejto výzve žalobca uviedol, že mu vznikol nárok na doúčtovanie a zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10.000,- Sk. V prípade, ak vyššie

5C/161/2010-42

uvedenú pohľadávku žalovaný neuhradí, bude mu na základe týchto skutočností doúčtovaná aj uvedená zmluvná pokuta. Žalovaný na pokus o zmier podľa tvrdenia žalobcu nereagoval.

Z bodu 2 dodatku k zmluve vyplýva súhlas žalovaného s tým, že program služieb 20+20 Viac aktivovaný na základe tohto dodatku bude žalobcom poskytovaný iba počas 24 mesiacov od uzavretia dodatku. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že po uplynutí tejto doby, ak žalovaný nepožiada o zmenu programu služieb zvoleného podľa tohto dodatku na iný program služieb z aktuálnej ponuky žalobcu, bude program služieb 20+20 Viac vo vzťahu k SIM karte automaticky zmenený na štandardný program služieb s rovnakým alebo najbližším vyšším mesačným poplatkom ako je mesačný poplatok za program služieb 20+20 Viac.

Z bodu 3 dodatku k zmluve o pripojení vyplýva, že žalovaný sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, a že sa nedopustí takého konania a

ani neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany žalovaného.

Podľa bodu 3 písm. b/ dodatku k zmluve účastník (žalovaný) sa zaviazal, že bude platiť včas cenu služieb podľa zvoleného programu služieb v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a platným cenníkom prevádzkovateľa.

Podľa bodu 8 dodatku k zmluve sa účastníci dohodli, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného a následného vypojenia SIM karty zo strany žalobcu, je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu uvedenú vo výške 10.000,- Sk.

Dňa 5.8.2004/ v čase viazanosti/ žalobca pristúpil k odpojeniu SIM karty z prevádzky z dôvodu neuhradenia faktúr v čase ich splatnosti . Dňa 30.11.2004 žalovaný požiadal o znovu zapojenie SIM karty do prevádzky po akceptácii pokusu o zmier a následne uzatvoril Dodatok „Odpustenie zmluvnej pokuty“. Uvedeným dodatkom sa žalovaný zaviazal , že po dobu 12 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení a že bude riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb.

Vychádzajúc z tvrdení žalobcu a ním predložených faktúr vyplýva, že žalovaný prestal opäť uhrádzať cenu poskytovaných služieb v mesiaci júli 2005, teda opäť v čase 12 mesačnej viazanosti podľa dodatku „Odpustenie zmluvnej pokuty“ s následkom povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 000,-Sk.

Vychádzajúc z obsahu predložených dôkazov súd má zato, že vzhľadom na postavenie zmluvných strán, ako aj vzhľadom na predmet činnosti žalobcu (aj jeho právneho predchodcu) zapísaný v obchodnom registri, zmluva o pripojení spolu s jej dodatkom uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Ako zmluvný typ je zmluva o pripojení upravená v zákone č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov. Aj keď podľa bodu 17.2 všeobecných podmienok si zmluvné strany dohodli subsidiárne použitie Obchodného zákonníka, aplikácia tohto bodu dohody na záväzkový vzťah založený

5C/161/2010-43

zmluvnými stranami nie je možná z dôvodu, že tomu bráni ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Na základe toho preto súd záväzkový vzťah vzniknutý medzi žalobcom a žalovaným posudzoval podľa ustanovení zákona o elektronických komunikáciách ako lex specialis a Občianskeho zákonníka ako lex generalis. Súd má totiž zato, že v časti príslušenstva (úrokov z omeškania) by použitie Obchodného zákonníka bolo v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa § 76 ods. 12 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vzťahy, ktoré podľa doterajších predpisov vznikli do 31. decembra 2003 medzi prevádzkovateľmi verejných telekomunikačných sietí a poskytovateľmi verejných telekomunikačných služieb na jednej strane a užívateľmi na strane druhej, považujú sa za zmluvy o pripojení podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti

alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách v znení neskorších predpisov účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 879f ods. 3, 4 (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2004) Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

5C/161/2010-44

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Pokiaľ teda ide o nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty súd má zato, že v tejto časti dohoda o zmluvnej pokute uzavretá medzi účastníkmi konania nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného - spotrebiteľa. Je síce pravdou, že dohoda o zmluvnej pokute je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú žalobca, resp. jeho právny predchodca v rámci svojej podnikateľskej činnosti používal v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu a ktorej obsah žalovaný nemohol ovplyvniť, avšak podľa názoru súdu dohoda o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nie je neprijateľnou podmienkou, ktorá by mala v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného k 1.4.2004 za následok jej neplatnosť. Pri uzatváraní zmluvy a jej dodatku s právnym predchodcom žalobcu žalovaný síce nemohol priamo ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty pre daný konkrétny prípad, teda pre program služieb „20 + 20 Viac“ pri mobilnom

telefóne Siemens A50, avšak túto výšku zmluvnej pokuty (pokiaľ s ňou nesúhlasil) mohol ovplyvniť nepriamo, napr. tým, že by si žalovaný zvolil iný program, resp. iný druh mobilného telefónu, pri ktorom by zmluvná pokuta bola nižšia, resp. nebola by žiadna. Taktiež bez povšimnutia nemôže zostať ani tá skutočnosť, že právny predchodca žalobcu v čase uzavretia zmluvy nebol v Slovenskej republike jediným poskytovateľom elektronických komunikačných služieb, a preto žalovaný, ak nesúhlasil s dohodou o výške zmluvnej pokuty vzťahujúcej sa na daný program a mobilný telefón a nesúhlasil ani s inými zmluvnými pokutami pre iné programy a iné mobilné telefóny, ktoré v tom čase poskytoval právny predchodca žalobcu (T-Mobile Slovensko, a.s.), mohol si žalovaný vybrať iného poskytovateľa týchto elektronických komunikačných služieb. Keďže dohodnutá zmluvná pokuta sa, okrem iných porušení zmluvných povinností, vzťahovala aj na riadne a včasné nezaplatenie ceny služieb a celková nezaplatená cena za služby poskytnuté žalobcom predstavovala sumu 154,82 € (o tejto sume už bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 5C/25/2010-43 zo dňa 26.5.2010), súd uplatňovanú zmluvnú pokutu vo výške 331,93 € považuje za primeranú. Taktiež nemožno opomenúť ani význam zabezpečovanej povinnosti, ktorý spočíva v nezaplatení ceny za poskytnuté služby. Uzavretím zmluvy o pripojení a jeho dodatku vznikol na jednej strane záväzok žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a na druhej strane záväzok žalovaného za tieto služby zaplatiť ich cenu. Ide teda o základné a podstatné záväzky zmluvných strán, kde právu jednej zmluvnej strany zodpovedá povinnosť druhej zmluvnej strany a naopak, tzv.

5C/161/2010-45

synalagmatické záväzky. Žalovaný neporušil zmluvnú povinnosť, ktorú by bolo možné vyhodnotiť ako nepodstatnú (napr. neoznámenie zmeny svojich identifikačných údajov, neposkytnutie súčinnosti a pod.), ale porušil povinnosť, ktorej význam je pre obsah zmluvy podstatný. Aj z tohto dôvodu je súd toho názoru, že uplatňovaná zmluvná pokuta vo výške 331,93 € je primeraná.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dohodu o zmluvnej pokute vyhodnotil ako dohodu, ktorá je síce súčasťou spotrebiteľskej zmluvy o pripojení, ale ktorej obsah a forma sú v súlade s cit. ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 331,93 €.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní .

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania.; výšku úroku z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa článku 12 bodu 12.1 VZP, ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany účastníka k úhrade peňažného záväzku alebo jeho častí za plnenia poskytnuté spoločnosťou T-Mobile účastníkovi na základe zmluvy, má spoločnosť T-Mobile voči účastníkovi nárok na úrok z omeškania vo výške 15 % zo sumy nezaplateného peňažného záväzku ročne. V prípade, ak by výška úroku z omeškania stanovená podľa platnej právnej úpravy bola vyššia ako je dohodnutá podľa prvej vety, má spoločnosť T-Mobile nárok na úrok z omeškania vo výške podľa takto platnej právnej úpravy.

V článku 17 bodu 17.2 VZP sa uvádza , že spoločnosť T-Mobile a účastník odvolávajúci sa v zmysle ust. § 262 ods. 1 Zákona č. 513/1991 Zbierky (Obchodného zákonníka) v znení neskorších predpisov dohodli, že zmluva a všeobecné podmienky, vzťahy založené zmluvou a všeobecnými podmienkami, ktoré nie sú výslovne upravené v zmluve a v týchto všeobecných podmienkach sa spravujú Obchodným

zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciach v znení neskorších predpisov.

Žalobca si uplatnil úrok z omeškania zo zmluvnej pokuty, teda zo sumy 331,93 € v sadzbe 15 % ročne od 28.6.2006, teda zhodne ako z ceny za poskytnuté služby, odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2064399745 na sumu 14 664,-Sk, ktorou bola vyúčtovaná žalovanému aj zmluvná pokuta vo výške 10 000,-Sk / 331,93 € / .

Zmluva o pripojení bola uzavretá so žalobcom, ktorý je podnikateľom a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom / údaj zo zmluvy o pripojení/ t.j. so spotrebiteľom. Právny vzťah medzi účastníkmi je tak vzťahom občianskoprávnym, na ktorý sa vzťahujú

5C/161/2010-46

ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a zmluvné dojednanie o tom, že na ich záväzkový vzťah sa majú vzťahovať, pokiaľ ide o práva a povinnosti neupravené v zákone č. 610/2003 Z.z., ustanovenia Obchodného zákonníka za neprijateľnú podmienku.

Sadzbu úroku z omeškania nie je možné preto dohodnúť v zmluve. Žalovaný je povinný platiť úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Pokiaľ ide o čas zaplatenia zmluvnej pokuty tento nebol účastníkmi dohodnutý ani nie je ustanovený právnym predpisom a preto žalovaný sa dostal do omeškania až v deň nasledujúci po doručení žaloby, ktorú je treba považovať za doručení žalovanému dňom 25.3.2010, kedy bola súdu vrátená zásielka v, ktorej bola doručovaná žalovanému žaloba s prílohami, a ktorá sa súdu vrátila dňa 25.3.2010, ako nevyzdvihnutá v odbernej lehote. / § 47 ods. 2 O.s.p./ t.j. dňom 26.3.2010.

Ako bolo vyššie uvedené, súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty len vo výške podľa predpisov občianskeho, nie obchodného práva. Pokiaľ ide o deň začiatku omeškania žalovaného, žalobca nepreukázal súdu deň splatnosti zmluvnej pokuty. Vzhľadom k tomu, že z bodu 8 dodatku k zmluve o pripojení nebolo možné vychádzať (pretože tam nie je uvedený okamih splatnosti zmluvnej pokuty) a taktiež nebolo možné vychádzať ani z pokusu o zmier zo dňa 31.10.2005 (pretože ani tam nie je vôbec uvedený dátum, resp. lehota na zaplatenie zmluvnej pokuty), súd pri určení dňa začiatku omeškania žalovaného so zaplatením zmluvnej pokuty vychádzal z dátumu 25.3.2010. Je nepochybné, že dňom nasledujúcim po tomto dátume (26.3.2010) už bol žalovaný v omeškaní, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty od tohto dátumu do zaplatenia, pričom pri určení výšky tohto príslušenstva súd postupoval podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009, v zmysle ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže základná úroková sadzba ECB ku dňu 26.3.2010 bola vo výške 1 %, úrok z omeškania tak predstavuje 9 %.

Z dôvodov vyššie uvedených súd následne vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 15 % ročne z istiny 331,93 € od 28.6.2006 do 26.3.2010 a o zaplatenie úroku z omeškania prevyšujúceho sadzbu 9 % ročne z istiny 331,93 € od 27.3.2010, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p.. Aj keď mal žalobca úspech len čiastočný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania, pretože neúspech mal len v pomerne nepatrnej časti (v časti úrokov z omeškania). Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 29,- €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Bardejov.

5C/161/2010-47

V zmysle § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).